

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfintei Virginia, trâmbița Domnului

Eu, Domnul, binecuvintez această zi și sărbătoarea ei, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin, amin, amin.

Eu, Domnul Iisus Hristos, am nume nou peste acest timp, și numele Meu se cheamă *Cuvântul lui Dumnezeu*. Pe haina și pe coapsele Mele stă scris: împăratul împăraților și Domnul domnilor, și oștirile cerești sunt cu Mine, călare pe cai albi, purtând veșminte de in alb, curat, care este viața cea dreaptă a sfinților, și mărturia Mea este duhul proorociei, precum este scris. Amin.

Cuvântul Meu intră prin porți și se așează în cartea sa. Deschideți cuvântului Meu ca să intru cu el în carte, că-Mi sunteți porți, copii veghetori pentru venirea Mea acum, la sfârșit de timp. Mă așez cuvânt în mijlocul poporului Meu, și cu voi Mă așez, după ce voi îmi primiți la ieslea sa cuvântul, și taină înfricoșătoare este pentru sfinți coborârea Mea cea de azi peste pământ, și în taina aceasta îmi țin Eu învăluit poporul și așa Mi-l hrănesc pe el din gura Mea și-i dau lui putere să împlinească tot cuvântul gurii Mele și să se facă fiu al lui Dumnezeu prin puterea Mea. Amin.

Am intrat la tine, poporul Meu, și oștirile cerești sunt cu Mine. Stau în mijlocul tău cu sărbătoarea suirii între sfinți a trâmbiței Mele Verginica, trâmbița cea de dinaintea arătării Mele, iar tu ești rodul ei și ești ramură verde, poporul Meu, și Eu îmi lucrez cu tine lucrările Mele, tată, și fericit ești tu, cel ce ai ajuns să vezi împlinirile cuvântului Meu, cele rostite de Mine ca să fie prin această lucrare de cuvânt, și iată, mărturia Mea este duhul proorociei, fiule. Eu până să-Mi iau trâmbița la cer din marea și multa suferință a trupului și a duhului ei, i-am spus ei: *«Verginico, tu nu vei muri, tată, căci prin lucrarea Mea cu tine, Eu Mi-am zămislit sămânța de popor nou, pe care tu și Eu îl vom hrăni mult, și iată, pătură verde! Privește-o, că ea înseamnă creștinii pe care Eu și cu tine îi vom hrăni la vremea de sfârșit a lucrării Mele, și apoi vom veni cu sfinții și ne vom odihni de ostenele și vom grăi vremea împlinirilor, tată»*.

O, Verginica Mea, dulce trâmbița Mea, iată acum sărbătoarea ta în cer și pe pământ! Eu, Domnul, am așezat dulce sărbătoare pentru amintirea zilei ridicării tale între sfinți acum douăzeci și șapte de ani, după lungă și durută ta suferință, tată. Îți dau un dar mare în ziua aceasta a ta de sobor între sfinți. Ți-am gătit în strai de sărbătoare sfântă, în strai de mireasă căsuța în care Eu am lucrat cu tine cuvântul Meu, căminul în care am venit cu oștirile cerești de te-am luat din patul suferinței și te-am alipit cu sânul Meu ca să te mângâi de multa ta trudă pentru Mine, tată. Te-am luat pe brațe, tată, și te-am dat cunună sfinților, Verginico, și sfinții te-au luat și ți-au cântat cântarea de biruință atunci, dar tu priveai înapoi spre poporul tău, o, copilă scumpă a Mea. Slăvită, dar durută ți-a fost ziua aceea, căci marea ta dragoste pentru poporul Meu cel de atunci, și apoi cel de azi popor al Meu, a lăsat rană pe duhul tău, și cu ea ai venit la Mine, tată. De atunci ai tot așteptat să vezi rodul, și să-l vezi în picioare, dar poporul tău n-a mai stat cu înțelepciune înaintea ta și a Mea, căci era popor firesc, și a uitat ce este el și ce trebuie să fie el pe pământ, și s-a dus spre duh de lume, tată, el și fiii lui, și suspinul tău creștea în tine și în Mine pentru poporul tău, pe care Eu l-am învățat atâta, atâta vreme, să nu stea cu lumea, să nu iubească acest duh, să nu părăsească învățătura vieții și fapta ei, și rana ta nu s-a mai vindecat în tine și în Mine. Dar a venit și vremea primăverii, tată, și din tine s-au arătat lăstare noi, și ele au prăsit și s-au ridicat pentru tine ca să mărturisească rodul trudei tale cu Mine, și iată, avem acum popor frumos, Verginica Mea. Te mângâi cu el, tată, în ziua ta de serbare între sfinți. Te mângâie el, Verginico, fiindcă Eu, Domnul, i-am dat lui cuvânt să-ți înnoiască și să-ți îmbrace în strai nou

căminul din care Eu te-am ridicat la cer între sfinți. E zi dulce în căsuța ta în ziua aceasta. E strai dulce în căminul tău, tată. E ca în cer acum în căsuța ta, Verginica Mea. își iau acum loc sfinții și îngerii în ea, tată. S-au pornit înainte de zori oștirile îngerești și au cântat slava îngerească peste locul coborârii Mele în tine în căsuța aceasta. Sărbătorim acum ziua ta între sfinți, sus, pe colina Noului nostru Sion, pe colina Noului Ierusalim, Verginico, și apoi îi luăm pe cei mici ai poporului Meu, cu care am lucrat rochița cea nouă a căminului tău, și mergem să însemnăm cu pecetea sfințeniei Mele înfățișarea cea nouă și dulce a templului în care Eu am stat cu tine adăpostit și am cuvântat din tine cuvântul Meu, tată. Ne vom întoarce apoi în carte, Verginico, și vom așeza în ea tot cuvântul zilei, și prin el, ordine cerească vom lăsa peste acest cămin al tău, și tu te vei mângâia în el cu cete de sfinți, tată, căci îngerul Meu Mihail ia acum în pază căminul acesta, după ce Eu, Domnul, rostesc astăzi peste el, prin unșii Mei de la ieslea Mea de cuvânt, binecuvântare și sfințire cu harul Duhului Sfânt a acestui cămin înnoit prin cuvânt și prin înfățișare văzută, tată. Vom sta de vorbă în carte, Eu și cu tine înaintea poporului tău în ziua aceasta, iar duhul mângâierii ne va fi alin, tată. Amin, amin, amin.

– *O, dulce Stăpân al iubirii mele de Dumnezeu! Ai pus în mine iubirea Ta și mi-ai stăpânit-o, Doamne, căci m-ai învățat mereu prin ea să-Ți fiu slugă credincioasă, și iubirea Ta a suferit în mine după voia Ta. Ai sădit în ființa mea cea de la Tine darul umilinței sfinte, și prin el Tu m-ai iubit și Te-am iubit. Nu poate avea omul iubire de Dumnezeu dacă nu are în ființa lui darul umilinței sfinte, Stăpâne Doamne. Alinul pe care-l voi gusta eu în ziua aceasta de slavă a Ta și a mea, va fi grăirea mea cu poporul meu cel mic de azi despre darul umilinței sfinte, despre odihna Ta cea caldă în cel iubit de Tine prin acest dar și har al umilinței sfinte, Doamne, și care-l face dulce pe om înaintea Ta și a celor din jurul lui, Stăpâne Doamne.*

Acum eu mă aplec cu Tine înaintea poporului Tău cel mic pentru mulțumire, căci mânuțele lui au îmbrăcat ca pe o mireasă, ca pe o sală de nuntă căsuța în care eu am suferit cu Tine sub slava cuvântului Tău, iar Tu în mine ai suferit, căci eu n-am avut decât suferință pe pământ, și așa am semănat eu cu Tine între oameni, și așa sunt și în cer, Doamne, căci dorul sfinților Tăi e dor mare și durut pentru ca Tu să biruiești, Mieluțule Doamne. Când sfinții Tăi Te văd durut că nu ai rod pe pământ, ei seamănă cu Tine în cer și-Ți așteaptă suspinând biruința cea mare, Mieluțule Stăpân, și de aceea se strâng ei lângă poporul Tău de azi, cu care-Ți lucrezi împlinirile lucrărilor Tale toate, împliniri tainice, Doamne Mieluț, așa cum atât de tainic ai avut peste mine lucrarea venirii Tale a doua oară de lângă Tatăl la om, și nu m-ai luat lângă Tine între sfinți până ce nu mi-ai adus aproape pe cei cu care apoi aveam să mă sprijin pe mai departe, numindu-i pe ei sămânță nouă pentru popor nou și frumos, și așa mi-ai dat Tu darul mângâierii pentru lucrarea Ta pe mai departe, și apoi am așteptat în cer ca ea să răsară cu rod, Doamne.

În ziua aceasta de slavă ne vom mângâia în cer și pe pământ cu sfinții și poporul nostru lângă ei și ne vom șterge lacrimile pentru ca să fie zi de bucurie și de sfințire a casei coborârii Tale în trupul meu cel îndumnezeit de ființa Ta, care cobora în mine și care ieșea cuvânt al Tău peste cei ce Te credeau că Tu ești cuvântul gurii mele, Cuvinte Doamne. în ziua aceasta îl cuprind și-l mângâi și pe cel ce m-a însoțit din partea Ta pe calea mea cea cu durere pe pământ, și îi aduc acum mulțumire pentru că mi-a ajutat pe cei mai mici și s-a așezat lângă ei să poată să pună ei peste căsuța mea numele meu cel ceresc, numele trâmbiței Tale, Doamne, așa cum și până azi căsuța mea a purtat peste ea numele meu cel pământesc. în ziua aceasta vom lucra duhul mângâierii și duhul învățaturii celei noi peste poporul Tău, și toată această lucrare a zilei va fi mărturia Ta, căci mărturia Ta este duhul proorociei, Cuvinte Doamne, Mieluțule Stăpân. Amin, amin, amin.

– *O, dulce trâmbița Mea, o, Verginica Mea, o, copilă a harurilor Mele, mare este ziua aceasta în cer și pe pământ, tată!*

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Eu, Domnul Iisus Hristos, rostesc cuvânt și spun: Se binecuvintează și se sfințește căminul tău de pe pământ, Verginico, și numele tău cel nou peste el. Amin. Se binecuvintează și se sfințește prin cuvântul Meu și prin rugăciunea unșilor Mei de azi fântâna cea nouă a căminului acesta, și ea primește acum peste ea harul și ocrotirea sfinților ierarhi Vasile, Grigorie și Ioan, arhieriei cerești, prin care Eu, Domnul, Mi-am binecuvântat și Mi-am pecetluit începutul lucrării Mele de cuvânt în anul 1955 de la nașterea Mea pe pământ. Se binecuvintează și se sfințește prin cuvânt de Duh Sfânt apa acestei fântâni, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin. îngerul Meu, Mihail, așează acum oștiri îngerești pentru ocrotirea acestui cămin înăuntrul și împrejurul lui. Amin.

Eu, Domnul Iisus Hristos, voi așeza prin cuvânt în ziua aceasta toată ordinea care va fi să fie peste acest cămin. Amin.

Să-i cuprindem, Verginico, pe cei ce ne-au dat mânuțele lor ca să lucrăm cu ele împodobirea templului coborârii Mele prin tine la popor. Să-i învățăm pe ei în ziua aceasta darul care te-a călăuzit pe tine în toată vremea pe pământ, darul umilinței sfinte, tată, umilința de duh, care-l face frumos pe om pe pământ și în cer, Verginica Mea.

Iată împlinire cerească, poporul Meu! Acum zece ani am rostit cuvânt proorocesc și am spus că nu voi sări pe deasupra ca să intru iarăși cu slava Mea în căminul trâmbiței Mele, ci prin porți voi intra și voi curăța și voi împodobi și voi binecuvânta iarăși acest cămin, care este cetate înaintea Mea, și iată, am împlinit așa cum am cuvântat atunci, căci mărturia Mea este duhul proorociei, poporul Meu. Amin.

Să se ridice cei nemulțumiți de mersul Meu înainte cu lucrarea Mea începută prin Verginica, să se ridice aceștia și să spună unde este și cum este mersul înainte al acestei lucrări, începută de Mine prin trâmbița Mea, prin care am proorocit că această lucrare va merge înainte cu slavă și cu împlinirile ei cele proorocite? O, unde în altă parte în poporul Meu sunt aceste împliniri și aceste lucrări proorocite ca să fie? Să-Mi răspundă cei care cârtesc și se răzvrătesc cu nemulțumire asupra mersului Meu înainte cu lucrarea Mea prin Verginica! Să-Mi răspundă Mie și loruși să-și răspundă unde în altă parte merge pe mai departe lucrarea Mea și împlinirile ei dacă nu aici și așa cum Eu lucrez și împlinesc acum, proorocind și împlinind?

O, lăsați fruntea în pământ, voi, cei ce vă răzvrățiți împotriva celor cu care Eu, Domnul, înaintez acum tot înainte spre toate împlinirile ei cu lucrarea cuvântului Meu dacă voi n-ați stat statornici și vrednici lucrători cu Mine peste acest timp! Dați de peste voi duhul îngâmfării, cu care vă hrăniți pe voi și pe cei slabi ca și voi, care nu pot împlini peste ei sfințenia Mea, și prin ea statul Meu în ei cu fața Mea, cu chipul Meu în ei și peste ei, căci cu duhul îngâmfării vă acoperiți voi fața cu care nu vreți să împliniți peste voi ființa Mea cea sfântă! Mușcați-vă limba, puneți mâna la gură și stăpâniți-vă! Nu cârtiți, nu defăimați, nu aduceți grăire de rău, nu iscodiți, nu ispitiți, nu vă răzvrățiți împotriva celor cu care Eu, Domnul, Mi-am făcut așezare nouă și merg biruitor cu lucrarea Mea și cu împlinirile ei! Aproiați-vă de Mine ca să vă curățați de aceste păcate! Veniți și cereți curățire prin mărturisire, ca să nu pieriți fără de veste prin cuvintele voastre cele împotriva Duhului Meu, Care lucrează pe mai departe lucrarea Mea de cuvânt peste pământ! Nu uitați, nu uitați, nu uitați că știți de la Dumnezeu încă din vremea cea de pe pământ a trâmbiței Mele că Eu, Domnul, Mi-am chemat aproape pe cei pe care apoi M-am sprijinit ca să-Mi întăresc poporul cel de atunci, și, iarăși, apoi, alt popor: popor nou. Nu uitați că este rostit cuvânt de la Dumnezeu pentru cele de acum lucrări ale Mele și care-Mi împlinesc cuvântul Meu rostit! Vai celor ce viclenesc mersul lucrării Mele de cuvânt pe mai departe prin puterea Mea! Vai lor, că nu știu ce fac și nu știu ce-și fac!

O, lăsați fruntea în pământ și ridicăți-vă spre pocăință, voi, cei ce Mi-ați fost fii prin lucrarea Mea cu Verginica și apoi n-ați mai ascultat și n-ați mai crezut și v-ați îngâmfat și v-ați învățat și v-ați răzvrătit! Dacă voi sunteți cei buni, cei împlinitori, cei adevărați ai Mei, cei ce împliniți lucrarea Mea peste pământ acum, după cum a fost proorocia cea pentru împliniri, arătați-Mi

rodul, tată, ca să-l văd! Arătați-Mi pe copiii voștri cu care ați venit la Mine ca să-i binecuvintez când i-ați născut, și apoi arătați-Mi pocăința voastră pentru cele ce n-ați lucrat și n-ați împlinit în via Mea, iar Eu, Domnul, voi privi și voi cerceta și voi hotărî. Amin.

Și acum, fiilor unși în grădinița cuvântului Meu ca să-Mi binecuvântați prin cuvânt lucrările Mele de nou Ierusalim pe pământ, ridicați rugăciune cu mâinile sus spre Mine și cereți harul Preasfântului Duh peste căminul lui Verginica și peste fântâna cea nouă a acestui cămin. Să fie căminul acesta popas al sfinților Mei și al îngerilor Mei, și să fie ținut în mare sfințenie și în mare ordine în toată, în toată vremea, ziua și noaptea, tată. În ziua aceasta cuvântul Meu va așeza peste acest cămin pe toate cele ce vor fi să fie împlinite și păzite peste el. Amin.

Acum ridicați rugăciune spre Mine și slăviți între voi ziua cea de serbare a trâmbiței Mele, fiilor, și apoi vom merge frumos și sfânt și vom pecetlui căminul cel înnoit, și iarăși Eu, Domnul, Mă voi așeza în carte cu tot cuvântul sărbătorii, tată. Dulce să vă fie petrecerea, și cerească, tată. Dulce să vă fie iubirea, și să Mi-o dăruiți Mie mereu, fiilor, așa cum Mi-ați dăruit-o și acum, de Mi-ați așezat înfățișarea cea nouă a casei coborârii Mele prin trâmbița Mea, al cărei rod ești tu, poporul Meu de azi, poporul Meu cel mai mic de azi. Pace ție, tată, iar iubirea cea pentru Dumnezeu să-ți schimbe în toată vremea la înfățișare ființa ta și lucrarea ei, petrecerea ta înaintea Mea și rodul ei, și fericit vei fi când vei culege roadele acestea, fericit, tată, iar Eu voi fi părintele tău pe vecii, tată, căci sunt Părintele veșniciei, poporul Meu. Amin, amin, amin.

***

Iată, am pecetluit prin harul Preasfântului Duh și prin unșii Mei din grădina cuvântului Meu, am pecetluit cu legea sfințeniei Mele căminul trâmbiței Mele, în care Eu, Domnul, coboram cuvânt și Mă împărțeam la popor ca să-l povățuiesc pe el, trezindu-l mereu spre înțelepciunea vieții, care este ascultarea de Dumnezeu prin taina duhului umilinței sfinte, poporul Meu. Te-am mângâiat, tată, și Eu, și trâmbița Mea. A mângâiat Verginica tot ce este așezat aici spre podoabă dulce a căminului acesta. S-a purtat prin fața chipului sfinților și s-a închinat trâmbița Mea. A mângâiat zidurile cele albe, pânzele din ferestre, mesica și scăunulele, țesăturile de pe lavițe, și apoi s-a așezat și a așteptat să vină poporul, și apoi pe toți, pe toți ea v-a mângâiat și v-a sărutat.

Cetele de sfinți și de îngeri au împodobit peste tot în mare ordine slava acestei zile, că frumoasă, frumoasă e slava oștirilor cerești, poporul Meu, căci tot ce este în taină, este frumos, tată, și nu trebuie loc anume pentru slava cea cerească așa cum celor de pe pământ le trebuie loc pe pământ. Slava cea cerească se întrepătrunde peste cele ce se văd fără să se împiedice în ele, așa cum și Eu, Domnul, atât de slăvit cum sunt, Mă fac una cu omul când intru în el ca să-l fac pe el Dumnezeu prin harul cel tainic al lui Dumnezeu, tată. E greu să înțeleagă omul ce înseamnă taină și cum este lucrarea ei peste oameni și în oameni. O, ce ușor i-a fost lui Avraam să-L cunoască pe Dumnezeu la întâlnirea Domnului cu el sub stejar! Despre taina aceea mare n-au putut oamenii să vorbească mult, căci oamenii nu au duhul umilinței sfinte, cu care să vadă și să înțeleagă tainele lui Dumnezeu când ele ar veni spre om prin credința lui, și apoi prin vederea celor tainice, și care lucrează pentru oameni, poporul Meu. Pe Avraam l-am ales și l-am ridicat spre lucrările Mele pentru curățenia duhului și a inimii lui, căci el l-a înțeles pe Dumnezeu mai mult decât toți cei de până la el și cei de după el, și așa am găsit Eu locaș și în Verginica, iar ea voiește să grăiască azi cu tine lucrarea darului umilinței sfinte, care poate în om pentru tainele lui Dumnezeu și care îl face pe om Dumnezeu prin har, poporul Meu. Amin, amin, amin.

– O, mare și dulce este lucrarea tainelor dumnezeiești între pământ și cer, Cuvinte Doamne, și întru care Tu m-ai sădit când ai venit la mine pe pământ ca să mă faci vas al Tău, vas în care să locuiască Dumnezeu așa cum a locuit în Avraam, pe care l-ai făcut sân al celor ce au iubit să fie fii ai lui Dumnezeu pe pământ! Grăiesc cu Tine în carte în ziua mea de sărbătoare în mijlocul

poporului meu, iar Tu grăiești cu mine înaintea lui și vreau să-i deschidem mintea și să primească el înțelepciunea priceperii tainelor lui Dumnezeu, Mieluțule tainic. Ar putea credința omului să ajungă ca a lui Ioan Botezătorul, care a spus celor adunați la Iordan în ziua botezului Tău: «Iată Mielul lui Dumnezeu, Care spală păcatele lumii!»? O, nu poate fi ajutată credința în om decât prin lepădarea de sine a omului, Mieluțule tainic, și iată de ce nu poate omul veni după Tine ca să Te urmeze și ca să Te creadă și ca să Te vadă și ca să Te înțeleagă ca Avraam, ca Ioan Botezătorul, Cuvinte Doamne! Se teme omul de lepădarea de sine cum că s-ar lepăda de plăcerile și de gusturile lui, cele care țin de trup, dar nu așa înseamnă lepădarea de sine a omului, o, Doamne. Ea este cea care nu-l împiedică pe om să Te cunoască, ea este cea care îl face pe om să creadă în tainele Tale, în cuvântul Tău rostit peste el; ea este iubirea cea din om pentru ființa Ta în el, iubirea care-L înțelege și apoi îl vede pe Dumnezeu în om, iubirea care vede ca Dumnezeu, care poate ca Dumnezeu în om, Stăpâne al iubirii. Ai spus poporului Tău acum despre ființa mea cerească și care a atins cu mângâiere tot ce este ca podoabă în căminul meu, nou împodobit acum de mânuțele calde, care se dau Ție ca să faci Tu cu ele lucrările Tale. Iubirea care poate ca Dumnezeu în om, aceasta este cea care-l poate face pe om să pătrundă dincolo de cuvântul Tău și să vadă adevărul lui, lăsându-se el cuprins în fașa tainelor Tale, pe care nici un vrăjmaș al vieții nu poate să le atingă cu mintea și cu inima lui. Numai cel ce nu iubește și nu înțelege taina vieții, numai acela rămâne fără Tine pe pământ și în cer, Stăpâne al vieții. O, numai cel ce este plin de sine, numai acela nu poate să Te cunoască și să Te vadă în fapte și în lucrările Tale învăluite în taină, Dumnezeule tainic. O, cum să se lepede omul de sine ca să Te urmeze apoi, când Tu ești atât de tainic, Părinte al veșniciei? Grăiesc cu Tine înaintea poporului nostru ca să-l povățuiesc pe el spre iubirea de Tine și ca să vadă fiii oamenilor ce povețe cerești coboară peste poporul Tău, învățătorule mare. Nu poate avea omul iubire de Tine dacă nu are în ființa lui sălășluit darul umilinței sfinte. Mă alin în ziua aceasta prin grăirea mea cu poporul nostru despre odihna Ta cea caldă în cel iubit și lucrător cu Tine prin acest dar și har al umilinței sfinte și care-l face dulce pe om înaintea Ta și a celor din jurul lui. îl învățăm pe poporul cel iubit taina lepădării de sine și lucrarea ei. Cel ce este învăluit și încurcat cu grijile vieții nu poate să stea în lucrarea tainelor Tale, dar poate să le creadă dacă stă în duhul umilinței sfinte, și iată, nu știe omul ce este lepădarea de sine, care îl ajută pe el să fie copilul Tău și să nu se împiedice în mintea lui, în cunoștința lui când trebuie să Te cunoască și să Te înțeleagă prin tainele Tale, cu care cobori între oameni, Doamne.

O, nu te mira, popor credincios, de ce nu crede omul în Domnul prin această coborâre a Sa, și în tine, care stai și slujești lucrării cuvântului Său așa cum El te așează să lucrezi; nu te mira că stai cu Dumnezeu, căci tu stai prin credință, fiule, fiindcă ești umbrit de darul umilinței sfinte, care face credință în om așa cum a făcut în Avraam, iar cel ce nu stă este cel ce se împiedică în mintea lui, și în care el crede, și așa se desparte el de Dumnezeu, nelepădându-se de sine ca să-L urmeze Lui. Cel ce nu are lepădare de sine pentru credința lui în tainele Duhului Sfânt, acela nu are lepădare de păcat, iar cel ce păcătuiește face aceasta pentru că nu are în el darul umilinței sfinte, și unul ca acela se îngâmă în însuși trupul său, căci dacă nu s-ar îngâmfa n-ar cădea slujitor păcatului și rătăcirii lui de pe calea cea cu lumină, cea cu umilință pe ea, și iată, nu poate omul să-L iubească pe Dumnezeu ca să-L urmeze pe El așa cum El a spus când a spus: «Cel ce voiește să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să urmeze Mie». O, dar omul nu știe că darul umilinței sfinte este crucea pe care trebuie să și-o ia și prin care să-și răstignească mintea și să primească în ea lucrarea credinței ca Avraam, care L-a cunoscut pe Dumnezeu prin darul umilinței sfinte, prin care el și-a supus credinței sfinte mintea sa și a lucrat lui Dumnezeu așa, neispitind, neiscodind pentru credință, ci umilindu-se și bucurându-se să se facă locaș al lui Dumnezeu. Iată ce dulce este calea aceasta, calea cea cu Dumnezeu pe ea pentru omul care are în ființa lui darul umilinței de duh, umilința cea sfântă, popor călăuzit de Dumnezeu!

O, aplecați-vă și voi, cei ce ați crezut odată în acest izvor și apoi v-ați întors iarăși de la el și v-ați supărat și v-ați îndoit! Când Domnul i-a spus lui Adam păcatul necredinței lui prin care n-a ascultat de cuvântul Făcătorului său, s-a supărat Adam pe Domnul și nu L-a mai urmat, și apoi L-a disprețuit, iar pricina despărțirii lui de Dumnezeu a fost păcatul său. Nu este altă pricină, nu este sminteală în cel ce se desparte de calea sfințeniei Domnului, decât păcatul din el, căci nici un păcat din afara lui nu-l desparte pe om de Dumnezeu, decât păcatul din însuși trupul lui și care spurcă mintea omului, învinuind-o apoi pe ea față de Dumnezeu și față de oameni, și apoi omul îl disprețuiește pe Dumnezeu și cade în însăși mintea lui, în însuși sinele lui, care îl desparte pe om de Dumnezeu.

Îți dau, popor iubit, această înțelepciune a credinței, în ziua aceasta când eu am intrat cu mare sfială în căsuța mea cea dulce acum și pe care mi-ai pregătit-o înnoită, împodobind-o tu pe ea, începând de la rasul cărămidei ei și până la rochița ei cea albă de deasupra și apoi înveșmântarea ei. Când Domnul m-a ridicat la cer din patul suferinței mele, a venit și m-a luat din căsuța mea și m-a făcut cunună sfinților, iar acum eu îi cuprind pe sfinți și pe îngeri în căsuța mea, și fericit ești tu, cel ce ai ajuns să vezi împlinirea cuvântului lui Dumnezeu, căci mărturia Domnului este duhul proorociei, popor iubit. «Cel ce se răzvrătește, să nu se înalte întru sine, căci înfricoșătoare sunt lucrările Domnului, și pentru mulțimea puterii Lui îl vor linguși pe El vrăjmașii Lui, și tot pământul se va închina Lui și-I va cânta Lui, căci El stăpânește cu puterea Sa veacul», după cum este scris, iar proorocul David, cântându-I Lui, spunea: «Veniți să ne închinăm și să cădem înaintea Lui și să plângem înaintea Domnului, Celui ce ne-a făcut pe noi poporul pășunii Lui și oile mâinii Lui!». Amin.

Îți dau, popor iubit, înțelepciunea darului umilinței sfinte, care m-a călăuzit pe mine în vremea mea pe pământ, și să iubești acest dar, fiule, și să-i dai creștere în tine, căci eu prin acest dar sfânt L-am născut pe Domnul cuvânt douăzeci și cinci de ani pe pământ, căci El intra în trupul meu ca un Mieluț supus, și tainic Se micșora ca să mă cuprindă și ca să-L cuprind ca într-o iesle, în care El Se naștea cuvânt și ieșea prin gura mea spre popor, așa cum copilul care se naște în mama lui iese apoi și se face mare apoi prin umilința spre el a mamei lui. Amin.

Iată alinul meu din ziua aceasta, Cuvinte Doamne, căci m-am mângâiat grăind cu poporul Tău taina și lucrarea darului umilinței sfinte, umilința de duh, Doamne Mieluț. Să fie căminul acesta popas al îngerilor și al sfinților Tăi în toată ziua și noaptea, iar Tu vei așeza acum peste el prin cuvântul Tău pe toate cele ce vor fi să fie împlinite și păzite peste el. Pe vremea trupului meu ai cuvântat către poporul Tău și ai spus că omul a scos de la locul lor două duminici din calendar, iar serbările sfinților s-au clătinat de la locul lor, și iată, acum s-a împlinit punerea la loc a serbărilor, căci poporul de azi Te-a ascultat. Când Tu ai spus aceasta la poporul Tău cel de demult, n-ai putut mai mult să-i spui pentru această împlinire, căci poporul nu avea credincioșie, nu avea darul umilinței sfinte, care să-l fi așezat pe el să îplinească așezarea la loc ale celor clătinate de la locul lor, sărbătorile cele strămoșești pentru sfinții Tăi. O, ce minunat lucrezi Tu prin popor ascultător, Cuvinte Doamne! Ce minunat lucrezi Tu când nu Te împiedici în om, în necredința omului, Doamne, și ce greu lucrezi când omul îți este hotar ca să nu poți Tu împlini după voia Ta tainele Tale pe pământ! Iată ce minunat, ce frumos ai împlinit Tu acum așezarea la loc a sfințeniei acestui cămin! Ce frumos Te-a ascultat însoțitorul meu cel de la Tine, de s-a așezat să îplinească el tot cuvântul Tău cel de acum peste el!

Te îmbrățișez cu dor sfânt, Nicușor al meu, căci mi-ai fost ocrotitor de la Dumnezeu pentru greaua de dus lucrare a Domnului printre cei necredincioși, de la care atât de mult am suferit. Îți mulțumesc, mămică, îți mulțumesc acum cu aplecare că te-ai așezat lângă cei mai mici ai noștri și te-ai aplecat să-mi așezi numele meu cel ceresc peste acest cămin, care a suspinat douăzeci și șapte de ani nemângâiat și neînnoit după planul cel ceresc, și care abia acum, prin cei curați și credincioși Domnul i-a dat înfățișarea cea proorocită să fie peste acest cuib, care s-a sfințit acum prin harul Duhului Sfânt și prin cuvântul unșilor Domnului în grădina unde El își

slobozește acum din văzduh cuvântul ca să-l facă cunoscut și apoi împlinit. Mi-e tare dor de tine, mi-e tare dor, ca și Domnului mi-e dor, iar azi mi-ai șters o clipă lacrima mea pentru tine, lacrima mea după tine și iată, te-am atins și ți-am dat putere să poți pentru Dumnezeu și pentru mărturia Lui, care este duhul proorociei, mămică. Îți grăiesc așa cum grăiam cu tine pe pământ și te rog dintre sfinți, să nu mai mănânci carne, căci duhul cărnii este durerea cea de șapte mii de ani a Domnului. Carnea l-a făcut pe om să cadă din Dumnezeu, și tu știi tainele Domnului, mămică. îmbracă-te cu ele și dă-le în tine putere ca să poți pentru ele, că a venit vremea, mămică, și te rog cu sfială, în afară de vin nimic, nimic să nu mai atingi cu gura ta între băuturile de pe pământ, căci sunt diavol aceste băuturi și poartă în ele boli pedepsitoare, fiule, căci diavolii au coborât la oameni și se războiesc cu ei ca să-i doboare, ca să-i piardă. O, curățește-te cât mai mult și caută să fii dulce așa cum eu am fost, și dă-le acest dulce la cei mici, care-L poartă pe Dumnezeu și pe mine, mămică, și pe sfinți spre popor și spre pământ. O, nu te apleca spre cei răzvrățiți care se înalță cu sinele lor împotriva acestor micuți ai noștri! O, nu te opri să vorbești cu cei răzvrățiți, nu le îngădui să defaimă înaintea ta și la urechea ta lucrarea Domnului, purtată azi de cei de azi purtători ai ei, ci, din contra, stai dârz și treaz, așa cum știi că sunt și vor fi împlinirile toate, că iată-le cum se așează spre vederea lor! Deschide gurița și umple-o de cuvânt mărturisitor și ține ce ai de la Dumnezeu, căci eu te iert, mămică, de toată despărțirea ta de mine, dar iartă-te și tu de tot ceea ce nu trebuie să mai săvârșești în duhul, în sufletul și în trupul tău, ci, din contra, împlinește-L pe Domnul în tine și dă-I chip înăuntrul tău și în afara ta și fă-te copil, așa cum ai stat tu la început, copil supus sub mâna cea lucrătoare a Domnului, iar în calea celor răzvrățiți și defăimători și iscoditori nu te opri, nu sta, ca să nu se facă vinovată urechea ta, mămică. Uită-te la împliniri și lămurește-te! Fii cuminte și caută cu Duhul Sfânt pentru credința ta, iar duhul omului îndărătnic și îndoielnic și necredincios depărtează-l din calea ta, căci este duh păcătos, că el îți dă târcoale și se învelește pe deasupra cu omul care dă să te facă să-l crezi că este credincios lucrării de odinioară prin mine a Domnului. O, cel ce nu mă mângâie prin darul cel din el al umilinței sfinte și al lepădării de sine ca să se facă plăcut prin aceasta, acela să nu se creadă sprijin și credincios lucrării pe care Domnul a avut-o prin mine înaintea poporului cel de atunci dacă nu poate el și acum să se aplece și să creadă cu umilință mersul înainte al Domnului și împlinirile Lui cele văzute și pipăite și râul Lui de cuvânt, care a trecut peste zăgaz, împărțindu-se în patru laturi peste pământ, precum este scris. O, fii copil al lucrărilor Domnului, Nicușor al meu, și Domnul va avea grijă de cărarea ta spre El. Pace ție! Sfințește-te după voia Domnului și ia povață și putere ca să poți, ia de la cei ce poartă de la Domnul pe mai departe lucrarea Sa. Iată-i! Să-i mângâiem și să-i ajutăm sub greul lor, mămică! Amin.

Îi cuprind acum în cuvânt și pe cei ce-mi sunt fii în curțile mele aici, pe Ionel și pe Veronica, și pe care aș fi voit să-i am de sprijin lucrării mele încă de la începutul lor în această casă.

O, vă rog de lângă Domnul, vă rog, fiilor, aduceți-mi alin peste usturimea mea și faceți-vă sfinți, mămică. Căutați să știți bine dorurile Domnului și alăturați-vă împlinirilor lor. V-am așezat acum descurcată moștenirea aceasta, căci era încurcată, și am pus peste ea acum numele meu cel ceresc, așa cum Domnul l-a scris pe pământ în vremea aceasta prin ascultarea și prin credința și prin lucrarea celor ce sunt acum porți ale Domnului și cale sfinților Lui când El vine pe pământ cu sfinții Lui. Vă dau iubire, vă dau credință, vă dau putere să puteți, vă dau duhul temerii de Dumnezeu, vă dau, vă dau vindecare, vă dau iertare pentru toate cele ce dor în cer de la neputințele voastre cele pentru calea aceasta plină de împliniri și pe care nu v-am mai avut aproape multă vreme. Rămâneți ai mei și cu mine, mămică. Nu vă fie rușine cu Dumnezeu și cu acest cuvânt care-mi crește și-mi tot sădește un popor, ci să vă fie rușine fără Dumnezeu și fără acest mare dar, cuvântul Domnului care coboară cu multă slavă și lărgime acum peste pământ. însuflețiți-vă pe voi și pe copiii voștri spre nepăcătuire, că vreau să am rod din neamul meu cel

după trup, și n-am, mămică, iar eu sunt mare, mare în cer și pot să vă sprijin dacă iubiți să căutați mai cu inimă pe calea venirii Domnului, căci Domnul va îmbrăca în slavă mare pământul curând, curând, și nu va mai fi pe pământ om să nu-L vadă pe Domnul în acest cuvânt, cu care El pe toate le înnoiește, că a venit vremea Scripturii înnoirii lumii. Aduceți-vă aminte cum v-am crescut eu și cum v-a învățat Domnul să fiți, și faceți-vă ordine peste viață, mămică, căci voi stați în curți binecuvântate pentru locurile Domnului, voi trebuie să fiți sfinții Domnului. Amin.

Acum, Doamne, așează Tu peste acest cămin ordinea Ta cea din cer. Precum în cer, așa și pe pământ prin acest așezământ, în acest cămin. Amin, amin, amin.

– O, trâmbiță deșteptătoare, o, Verginica Mea, frumoasă îți este iubirea, tată! Mila ta de ai tăi s-a făcut acum rugăciune spre ei pentru sfințirea lor, tată. Iubirea ta pentru poporul Meu s-a făcut în ziua aceasta de slavă duhul învățaturii și al înțelepciunii pentru darul umilinței de duh, care îi animă pe cei purtători de Dumnezeu. Ai acum între fiii poporului tău rod viguros, care stă drept pentru împlinirea poporului tău întru legile cele sfinte, așa cum a fost proorocit în acest cuvânt la începutul Meu cu tine, tată, când Eu prooroceam facerea și vederea Noului Ierusalim și închinarea înaintea Mea a poporului Meu prin viața lui cea plăcută Mie, depărtată de păcat și de duhul lumii, tată. Iată, căminul tău primește acum peste el taina de nou Ierusalim, și Eu cobor peste el ordinea cerească. Toate să fie noi în el, precum scrie în Scripturi că va fi. Toate să fie păstrate curate și toate să-și aibă locul lor cu rost folositor pentru Dumnezeu. Așa cum la Sfânta Liturghie se lucrează sfânt și curat toată jertfa cea pentru Mine și pentru poporul Meu spre hrană veșnică, tot așa să se lucreze orice lucrare sub acest acoperământ. Să se lucreze lucrare cu ordine, să nu stea lucruri înșirate în vremea oricărei lucrări, și așa să se înceapă și să se termine orice lucrare. Să nu fie strânse aici lucruri în afară de lucrurile de folos pentru cele ce servesc aici odihnei Domnului și lucrării Lui în cei ce îngrijesc aici și în cei ce vor veni și se vor închina cu viața lor cea trăită și înfățișată Domnului. Cei ce iubesc duhul cărnii, duhul trupului și al lumii, să aibă grijă dacă vor da să vină spre închinare aici, să nu atingă aici cu aceste duhuri vrăjmașe lui Dumnezeu. Să nu rămână singur duhul acestui cămin, ci să aibă în el mereu om plăcut lui Dumnezeu și Duhului lui Dumnezeu. Să se grăiască aici numai cuvinte duhovnicești, numai vorbiri cerești, iar cântarea cea de slavă și de rugăciune să se apropie și să-L mângâie pe Domnul. Să vină poporul Meu să cânte și să-L slăvească pe Dumnezeu în sărbători și să dea acestui cămin duh de viață, duh din duhul tău cel iubitor de viață, poporul Meu. Să se păstreze și să se lucreze aici rugăciune de dimineață, rugăciune în vremea serii și cea din vremea miezului nopții, iar apa sfințită și tămâia să fie în fiecare zi așezate cu lucrarea lor peste acest înnoit așezământ. Cei ce dau să vină să treacă pe aici, să nu vină ca să vadă, ci să vină să-i vadă Domnul pe ei, să le vadă trăirea și pocăința și viața lor cea sfântă și închinată Domnului după voia Sa cea de azi, căci Domnul împărățește aici, și se închină îngerii și sfinții în acest așezământ înnoit de cuvântul Său, și toiagul puterii Sale îl așează El aici acum, ca să stăpânească El în mijlocul vrăjmașilor Lui, precum este scris. Amin. Din timp în timp, la timp potrivit voi, unșii Mei de la iesle, veniți și slujiți în acest cămin apă sfințită, tată, și cu ea să fie stropit acest așezământ. Atunci Eu, Domnul, voi binecuvânta proaspăt și voi întări acest cămin, iar sfinții și îngerii vor avea bucuria lor împreună cu voi aici. Cei ce vor locui și vor îngriji acest cămin, să nu strângă ale lor aici, ci numai ce este de folos pentru acest așternut sfânt, că Eu, Domnul, plâng, tată, plâng că nu mai pot să intru în casa creștinului de lucruri și de culori multe și obositoare ochiului Meu cel smerit și Duhului Meu Cel umilit, și îl plâng pe creștin, tată, căci a fost hrănit de cuvântul lui Dumnezeu și a rămas lume creștinul care nu M-a ascultat și nu M-a iubit așa smerit cum sunt Eu de la nașterea Mea pe pământ și până azi, și nu-i este milă creștinului de umilința Mea care nu se împacă cu adunătura lui în care Eu nu Mă pot odihni. Cei ce vin să se închine în acest cămin, să nu sară peste porți, tată, să nu sară peste așezarea Mea cea de peste poporul Meu cel cârmuit și călăuzit după așezarea Mea de peste el. Să dea de veste cei ce vin, ca

să fie însoțiți, ca să fie cârmuiți cum se cuvine, căci ordinea sfântă trebuie să lucreze aici spre odihna Mea și a sfinților Mei, nu cum se intră fără rânduială și fără curățire și fără viață în Domnul în casele numite pentru închinare, ci așa cum se vine în casa Domnului, așa trebuie să intre aici cei ce vin să se atingă cu cele ale Domnului, iar când vin, să fie stropiți cu apă sfințită și curățiți prin ea și așa să intre ei în acest așternut ceresc, căci nu e pământesc acest așternut. Duhul cărnii, duhul lumesc, duhul de sine al omului să nu vină să se atingă aici. Cincizeci de ani te-am povățuit, poporul Meu, să nu mănânci carne, să nu bei băutură străină de binecuvântarea Mea și să lepezi păcatul trupesc, și iată, acum se cer la tine acestea ca să poți să te atingi de cele puse de Mine spre sfințenie. O, atâta vreme ți-am cerut să rupi de la inima ta pe cel ce nu împlinește și să ai de tată și de mamă și de frate și de copil pe cel ce face voia Mea pe pământ, așa cum Eu am lăsat cuvânt prin Evanghelia Mea acum două mii de ani și pe care omul creștin, măcar el ar fi trebuit să-l îplinească așa.

«*Cel ce crede în Mine nu va muri niciodată*», Eu așa am spus prin Evanghelia Mea, și voi veni, poporul Meu, ca să-ți vorbesc ție despre acest cuvânt al Meu, pe care n-a putut omul să-l îplinească, și pe care Eu l-am rostit în zadar, căci Eu am murit pentru om ca să nu mai moară omul apoi, dar n-a fost om să îplinească până acum acest cuvânt al Meu, decât cei ce s-au făcut sfinții Mei pe pământ. Voi veni, poporul Meu, cu această taină de cuvânt și Mă voi așeza cu ea deslușit înaintea ta. Amin.

Binecuvintez acum pacea acestui cămin al trâmbiței Mele. Binecuvintez statul cel sfânt al celor ce locuiesc în el spre îngrijirea și spre slăvirea lui. Îl întăresc de veghe iubitoare pe cel ce l-am adus și l-am așezat de sprijin lângă trâmbița Mea după ce am ridicat zidirea acestui așezământ, iar lângă el am avut și voiesc și de acum să am aproape cu toată voia Mea peste el și pe cel de-al doilea stâlp așezat de sprijin pentru Mine în acest așternut sfânt.

O, fiule Emilian de la templul coborârii Mele prin trâmbița Mea Verginica! Te-am luat din casa părinților tăi și te-am adus aici, lângă Verginica, tată, ca să mângâi suferința ei și să ai grijă pe mai departe de greul Meu din acest cămin după ce Mi-a plecat însoțitorul lui Verginica de lângă ea, smuls de puterea care se luptă cu Mine, tată. Te-am adus prin însoțire de rudenie cu neamul lui Verginica, însoțire curată, tată, dar fiica aceea n-a ascultat de sfințenia acestei case și Mi-a adus lume în casa aceasta după ce Mi-am luat la cer trâmbița. Și dacă se suia la Mine durere fără hotar pentru călcarea peste cele sfințite de Mine ca să fie ale Mele, Eu, Domnul, am luat-o din trup pe această fiică, și iată, acum am putut Eu să înnoiesc cum se cuvine acest așternut sfânt. Curat și primenit frumos și sfânt să petreci în el cu mișcarea și cu purtarea pentru ordinea cea de aici, tată, iar cei ce vin să ia de aici mângâiere, să se anunțe la porți, după cum este orânduiala Mea de nou Ierusalim, și pentru care am Eu duhul călăuzirii, tată. Oricine va fi să treacă pe aici, să fie însoțit de cei ce știu să le grăiască de la Mine și ca Mine, ca să le fie lor intrarea și ieșirea cu folos ceresc și cu binecuvântare, tată. Hulitorii să stea departe, că mai bine le va fi lor. Cei ce nu știu să se curățească de păcatele cele asupra vieții lor cu Mine și cele asupra lucrării Mele de nou Ierusalim, care se împlinesc și se întinde în părți spre mărirea slavei Mele, aceia să stea departe de cele sfințite de Mine pentru popor împlinitor de Dumnezeu, căci fiecare stăpân își rânduiește casa sa după a sa orânduială. Pace ție și duh de veghe sfântă cobor peste tine, pentru tine și pentru Mine și pentru lucrul Meu! Pace vouă, celor ce slujiți în acest așternut ca să fie el curat în toată vremea! Pace Duhului Meu Cel obosit de așteptare pentru ca să văd acum odihna Lui în acest cămin, după alegerea Mea! Amin.

Pace vouă, copiii străjeri în porți când Eu vin cuvânt la popor! Vă așez porți ale Mele și pentru acest așternut sfânt. Fiți veghetori peste cei ce vin să se închine în acest cămin. Să se anunțe la porți cei ce vin, și vor fi însoțiți și vor fi hrăniți cu cele de sus și vor fi crescuți pentru odihna Mea în ei apoi. Amin.

Pace ție, popor jertfitor, căci Domnul îți aduce ție mulțumire pentru înnoirea acestui mărgăritar! Pace ție, Israele nou, pace ție, Ierusalime nou! Amin.

Pace vouă, oștirilor Mele de sfinți și de îngeri! Odihniți-vă, tată, aici, că aici e casa Domnului, casă pentru ai Mei. Amin, amin, amin.

01/14-12-2007